

[Alfred Jensen.]

væsen skal opbygges, i hvilken takt oprustningen og militariseringen skal foregå, kan man godt forstå, at der kommer forslag om, at de 9 sagkyndige, som har været tilforordnet kommissionen, ikke skal sidde i kommissionen længere; deres ord vil dog, når alt kommer til alt, have meget ringe vægt overfor de militære sagkyndiges udefra, der taler med langt, langt større vægt, og derfor er det ret illusorisk at have dem siddende i en sådan kommission.

Spørgsmålet bliver imidlertid så videre, om der overhovedet er brug for at opretholde en kommission, hvor der kun sidder politiske repræsentanter, når der føres en politik som den, der føres, når vi ved, at afgørelserne kommer til os udefra, og at man faktisk blot har at godkende dem herhjemme og helst godkende dem så hurtigt og så tydeligt og så kraftigt, at man ovre på den anden side „dammen“ kan føle, at der er begejstring ved det — hvilket dog aldeles ikke er tilfældet.

Efter min opfattelse er der ikke brug for nogen kommission. Når det alligevel ikke er kommissionen, der skal behandle og indstille sagerne, men når de afgørende drøftelser foregår andre steder, vil jeg foretrække, at de direktiver, der kommer udefra, direkte sendes til regeringen, og at den til enhver tid siddende regering — den skifter jo hurtigt, og den kan vel skifte igen — afgør med sig selv, om den vil lægge problemerne frem til debat her i rigsdagen, eller om den som den forrige regering foretrækker at gøre det bag kulisserne. Det forekommer mig at være mere rimeligt, så længe man opretholder den politik, der føres. Noget andet er, at jeg og mit parti ikke er indforstået med denne politik, men når vi nu fører den, så tag dog konsekvensen deraf! Jeg synes, det ville stemme overens med finansministerens ord i går om, at folket gerne vil høre sandheden. Lad dog folket få sandheden at vide: at det er udefra, det bestemmes, hvorledes vor militærordning skal være, hvor hurtigt der skal oprustes, og hvilke byrder der skal lægges på det danske folk. Det synes jeg var det mest rimelige. Lad folket få at vide, hvorledes det forholder sig, lad os undlade at opretholde det skalkeskjul, som forsvarskommissionen jo reelt er.

Der er, for at holde sig til regeringens politik, også en anden grund, der taler for, at man hellere må opgive at have denne forsvarskommission siddende: regeringens bestræbelser for at spare på statens udgifter. Her er et felt, hvor der kan spares, uden at der sker skade af nogen art.

Derfor vil jeg opfordre regeringen til at opgive denne kommission, og ministeren skal ikke regne med vort partis medvirken til gennemførelse af lovforslaget.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Må jeg først takke de ærede medlemmer, der har givet tilslutning til lovforslagets bestemmelser. Derefter vil jeg gerne fremsætte en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, der, såvidt jeg forstod, kunne ønske en ændring i lovforslagets § 4. Jeg vil henstille til det ærede medlem ikke at fastholde dette ønske, for således som stk. 3 i § 4 må forstås, kræves der ikke enstemmighed i kommissionen til fremsættelsen af ønsker om erklæringer eller andre oplysninger. Må jeg drage parallellen med § 6, hvori der står, at når kommissionen skal afgive sine betænkninger til regering og rigsdag, er ethvert mindretal i kommissionen berettiget til at tilføje sine bemærkninger. I konsekvens af dette er det klart, at også kommissionens enkelte medlemmer på de felter, som det ærede medlem hr. Johs. Christiansen her berørte, har adgang til at gøre deres synspunkter gældende og også til at få rejst de spørgsmål, hvorpå svar tiltrænges, for at en nærmere klaring kan ske. Med denne fortolkning tror jeg derfor ikke der er nogen som helst grund til at foretage nogen tilføjelse til lovforslagets bestemmelser på dette punkt.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at det havde været meget ønskeligt, om den nye forsvarsordning, således som det var tilstræbt i 1946, da kommissionen blev nedsat, var blevet baseret på en samlet betænkning og også et samlet forslag til rigsdagen. Det er altid uheldigt med opbygninger stykkevis. Men det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at tiden er redet hastigt i de sidste fire år, og at der har været skiftende forudsætninger at tage hensyn til; det er begrundelsen for, at man har måttet anvende den fremgangsmåde, som vi nu altså har anvendt for at komme ud af stedet. Jeg mener også, vi skal bestræbe os for så hurtigt som muligt at få afrundet og afsluttet det arbejde, man har været inde i, og at skabe så megen samling arbejdsmæssigt og på anden vis om de tilbageværende problemer, som det er muligt, og det vil jeg da også bestræbe mig for, så længe jeg har med disse ting at gøre.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der har bevæget sig udenfor og indenfor forslagets rammer, skal jeg sige, at der er ingen skjulte motiver til fremsættelsen af det lov-